

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky, ve věci žalobce: Ing. V. T., za účasti I. K., proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.4.2016, č.j. KrÚ-15081/32/2016/OMSŘI/To-r,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11.4.2016, č.j. KrÚ-15081/32/2016/OMSŘI/To-r se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč, a to ve lhůtě do 20 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Žalobou doručenou krajskému soudu dne 17. 8. 2016 bylo zahájeno řízení o přezkum zákonnosti rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Rozhodnutím žalovaného bylo podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce do rozhodnutí Městského úřadu X, odboru výstavby a územního plánování, ze dne 14. 12. 2015 čj. MUMT 34602/2015, sp. zn. S MUMT 26842/2015-OVUP1. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo I. K., sousedce žalobce, jako stavebníkovi dle § 129 odst. 2, 3 a § 115 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) a dle §18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, vydáno dodatečné stavební povolení na stavbu zvýšení části oplocení na pozemku parc. č. X v katastrálním území X.

Žalobní body:

Žalobce namítá, že dodatečně povolená stavba odporuje požadavkům na výstavbu, jelikož je v dané zástavbě a lokalitě naprostým excesem, především svoji výškou, a neměla být tedy povolena. Správní orgán prvního stupně posuzoval při svém rozhodování výšku oplocení ze strany stavebníka, kde se však nachází vyvýšená terasa. Správné by tedy bylo posuzovat výšku oplocení z úrovně terénu, což odpovídá měření ze zahrady žalobce.

Žalobce dále namítá vady řízení, kdy jako podklad pro rozhodnutí byla použita listina označovaná jako „protokol“, která je dle jeho tvrzení nezákonná, jelikož popisuje úkon dne 17. 4. 2015 v 15:30, který se neuskutečnil, a také úkon dne 21. 4. 2015, který se uskutečnit nemohl, jelikož listina byla žalobci doručena již 20. 4. 2015. Tuto vadu považuje žalobce za natolik zásadní, že zpochybňuje platnost celého řízení. V napadeném rozhodnutí je rovněž jako účastník uveden J. T., který účastníkem řízení nebyl.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný se s žalobními body neztotožnil a uvedl, že v daném případě není povolené oplocení excesem. V předmětné lokalitě se nachází různorodá zástavba, včetně doplňkových staveb, které převyšují výšku oplocení, přičemž výška oplocení z pozemku stavebníka je pouhých 2,15 metru, což není nikterak neobvyklé. Žalovaný dále uvedl, že je běžné měřit výšku stavby od pevného bodu, například u budovy se uvádí výška od úrovně podlaží a i výška od terénu, je-li odlišná.

Co se týče námitky nezákonných protokolů, uvádí žalovaný, že se jedná o pouhou chybu v písemném vyhotovení protokolu, ten se navíc přímo nedotýká řízení předcházejícího napadenému rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně na místě provedl prohlídky dne 2. 4. 2015, a to bez účasti žalobce, a dne 7. 4. 2015, tentokrát již za jeho účasti, a chybně označil v protokolu za den zahájení úkonu den 17. 4. 2015. Tento protokol se týká jiného řízení, a to řízení o odstranění předmětné stavby, které předcházelo řízení o vydání dodatečného stavebního povolení. Rovněž uvedení jména J. T. v písemném vyhotovení napadeného usnesení je pouhou chybou v psaní, správně měl být

za účastníka označen žalobce, tedy Ing. V. T. Výše uvedené chyby v psaní nemohly ovlivnit zákonnost řízení a vydání rozhodnutí ve věci.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného:

K námitkám žalovaného žalobce uvádí, že předmětné oplocení není možné srovnávat s dalšími stavbami v okolí, které jej sice převyšují, ale slouží ke zcela jinému účelu a odtud také pramení odlišné požadavky na estetiku. Oplocení by tak v daném místě mělo být srovnáváno s ostatními ploty. Dále žalobce uvedl, že je výši oplocení třeba hodnotit také s ohledem na výši rodinných domků, kdy se zadní okraj střechy nachází ve výši 4,5m a rozměr dvorků je přibližně 5 x 8m. Pro zajištění soukromí pak zcela postačovala původní výška plotu, tj. 2m. Dále žalobce popřel, že by to byl on, kdo ruší sousedy pouštěním hlasitého rádia a uvedl, že jako ochrana před hlukem tenké betonové desky nemohou sloužit. Rovněž žalobce uvedl, že mu není známo, že by jeho pozemek nebyl dostatečně udržován, přičemž tato otázka s projednávanou věcí nesouvisí. Co se týče výše plotu, pak žalobce zopakoval, že měřit jeho výšku je třeba z úrovně terénu, nikoliv z úrovně terasy, kterou může stavebník libovolně měnit. Žalobce opět namítal, že v řízení bylo operováno s protokolem, ve kterém je uvedeno budoucí datum vyhotovení, což zpochybňuje zákonnost celého řízení, kdy je zde podezření z manipulace ze strany správních úřadů.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Dne 22. 5. 2015 zahájil stavební úřad X (dále jen „správní orgán prvního stupně“ či „stavební úřad“) řízení o odstranění stavby pod názvem „zvýšení části oplocení“ na pozemku označeném parcelním číslem X v katastrálním území X, (dále jen „předmětná stavba“) ve vlastnictví I. K., (dále jen „stavebník“) a v návaznosti na toto řízení bylo zahájeno řízení o dodatečném povolení této stavby. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o dodatečném povolení předmětné stavby ze dne 15. 6. 2015 č. j. MUMT 17481/2015, sp. zn. S MUMT 14922/2015-OVUP1 bylo zrušeno rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 7. 9. 2015 č. j. KRÚ-51194/124/2015/OMSŘI/To-r a řízení bylo zastaveno. Stavebník podal dne 24. 9. 2015 žádost o dodatečné povolení předmětné stavby, stavební úřad zahájil řízení o této žádosti dne 6. 10. 2015. Dne 13. 11. 2015 se konalo ústní jednání a rovněž podal žalobce u stavebního úřadu námitky. Dne 14. 12. 2015 stavební úřad rozhodnutím č. j. MUMT 34602/2015 dodatečně povolil předmětnou stavbu, přičemž žalobce se proti tomuto rozhodnutí dne 11. 1. 2016 odvolal. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, když vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), přičemž věc byla veřejně projednána.

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, proto žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Základní námitkou žalobce v tomto řízení bylo tvrzení, že předmětná stavba je vzhledem k charakteru místní zástavby excesem a nemělo tudíž být stavebníkovi uděleno dodatečné stavební povolení. Při posuzování této námitky vycházel krajský soud zejména z § 129 odst. 3 písm. c) stavebního zákona, který stanoví:

Stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

Dále soud vycházel z § 7 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb. o technických požadavcích na stavby, který stanoví:

Oplocení pozemku nesmí svým rozsahem, tvarem a použitým materiálem narušit charakter stavby na oploceném pozemku a jejího okolí a nesmí omezovat rozhledové pole sjezdu připojujícího stavbu na pozemní komunikaci.

Soud tedy zkoumal, zda předmětná stavba, zvýšené oplocení, nenarušuje charakter stavby a jejího okolí na sousedním pozemku a dospěl k závěru, že narušuje. Soud se nemohl ztotožnit se závěry správních orgánů, které argumentovaly existencí jiných budov na hranicích pozemků v dané lokalitě. Nelze totiž porovnávat zahradní budovy, které mají typicky svůj vlastní účel a proporce zcela odlišné od oplocení. Ač budova může dosahovat vyšší výšky, než předmětné oplocení, sama o sobě prostor spíše vytváří, zatímco oplocení jej čistě ohraničuje. Rovněž oplocení je ze své podstaty stavba excesivní ve dvou rozměrech, zatímco šířka je oproti těmto rozměrům zanedbatelná. Výše uvedené pak znamená, že existenci jiných staveb na hranicích pozemku nelze považovat za dostatečný důvod k přijetí závěru, že předmětná stavba oplocení je v souladu s místní zvyklostí, jelikož plné oplocení je mnohem spíše způsobilé vést k pocitu stísněnosti u vlastníků sousedních pozemků a omezit tak jejich užívání. Tento závěr je navíc podpořen skutečností, že se jedná o velmi úzké pozemky, kdy zřízením předmětné stavby došlo k navození dojmu „koridoru“ na pozemku žalobce. Pro žalobce pak může mít stavba takto vysokého oplocení za následek značné zhoršení komfortu při užívání vlastního pozemku a znemožnění jeho užívání v původním rozsahu, čímž dochází k narušení charakteru bezprostředního okolí domu žalobce na oploceném pozemku a tím k porušení § 7 výše citované vyhlášky. Není pak podstatné, že stavba nepokračuje po celé délce pozemku, jelikož žalobce má legitimní zájem na užívání zejména té části pozemku, která těsně přiléhá k jeho domu.

Dále soud shledal, že se žalovaný přesvědčivě nevypořádal s námitkou žalobce ohledně měřené výšky předmětné stavby, byť se touto námitkou zabýval. Lze totiž sice přisvědčit argumentaci žalovaného, že je vždy potřeba určit referenční bod, od kterého bude stavba měřena, ovšem pro posouzení přiměřenosti výšky stavby je podstatné, v jaké výši bude tento referenční bod umístěn. Z tohoto hlediska je nutné zkoumat účel stavby.

Jelikož legitimním účelem na straně stavebníka je zejména zabránění pohledu ze sousedního pozemku a vytvoření soukromí na pozemku vlastním, je pro posouzení výšky stavby zásadní výška měřená z pozemku žalobce, tedy z úrovně terénu. Soud proto neakceptuje závěr žalovaného, že výška oplocení 2,15 m měřeno z pozemku stavebníka, není nikterak neobvyklá. Naopak soud ze spisového materiálu shledal, že pozemek stavebníka byl již před realizovanou stavbou dostatečně chráněn oplocením ve výši zhruba 2m, měřeno z pozemku žalobce, přičemž tato výška je dostatečná pro zamezení pohledů z pozemku žalobce na pozemek stavebníka. Při realizaci staveb na hranicích pozemku je vždy třeba posuzovat oprávněné zájmy obou sousedů, jelikož tyto jsou často v rozporu a nelze se odvolávat pouze na výkon vlastnického práva stavebníka. V daném případě však došlo k zásahu do práv žalobce, aniž by tento zásah byl vyvážen odpovídajícím legitimním zájmem na straně stavebníka. V neposlední řadě je třeba zmínit, že ke zvýšení úrovně terénu na straně stavebníka došlo v důsledku jeho vlastních stavebních úprav, nemělo by tudíž dojít k omezení práv žalobce z důvodu úprav, které sám nemohl nijak ovlivnit. Z výše uvedeného dospěl soud k závěru, že dodatečně vydané stavební povolení odporuje právním předpisům, jelikož předmětná stavba narušuje charakter okolí stavby rodinného domu žalobce na oploceném pozemku.

Soud naopak neshledal důvodnými námitky žalobce týkající se listiny označené jako „protokol“, která se měla vztahovat ke dvěma událostem dne 17. 4. 2015 a 21. 4. 2015. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že se zjevně jedná pouze o nesprávné označení těchto protokolů, kdy nic nenasvědčuje snaze správního orgánu prvního stupně o manipulaci s fakty. Dále je zjevné, jak uvádí žalovaný, že daná listina nebyla pořízena v rámci řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, nýbrž v rámci řízení o odstranění předmětné stavby, vedeného u Městského úřadu X pod sp. zn. S MUMT 06772/2015-OVUP1.

Poslední námitku žalobce týkající se označení účastníků řízení v písemném vyhotovení napadeného rozhodnutí, kdy zde byl uveden jako účastník J. T., rovněž soud nepovažuje za důvodnou. V souladu s vyjádřením žalovaného dospěl soud k závěru, že se jedná o pouhou chybu ve psaní, která nemá vliv na výrok rozhodnutí a ani není takovou vadou, aby mohla způsobit nezákonnost tohoto rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí je ve výroku uveden Ing. V. T. (žalobce) a je uveden i na str. 9 napadeného rozhodnutí v rozdělovníku pro doručení. Jelikož v celém rozhodnutí je uváděn jako účastník žalobce a pouze jedenkrát se v odůvodnění vyskytuje jméno J. T., dospěl soud k závěru, že se jedná o zjevnou chybu ve psaní.

Za výše popsaného stavu, když se žalovaný i správní orgán prvního stupně věci sice v přiměřeném rozsahu zabývaly, avšak dospěly ke skutkovému a právnímu závěru, který soud neakceptoval, soud žalobou napadené rozhodnutí pro rozpor s § 129 odst. 3 písm. c) stavebního zákona zrušil ve smyslu § 78 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem. Žalobci byla přiznána náhrada důvodně vynaložených nákladů v částce ve výši 3.000 Kč, která je představována zaplaceným soudním poplatkem. Jiné náklady řízení žalobce neuplatnil.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 18. října 2017

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

.